

Excursión Camping a Ibiza

(Ababament)

En aquesta avinguda com en les altres, en lloses posades dretes a cada banda de camí, i en un color que ressalta força hom pot llegir una colla d'adquis que fan el lloc més original encara. Heu-vos ací alguns: «No deixis per a demà lo que puguis fer avui», «El saber no ocupa lloc», «Respecta als de més i et respectarán». «No facis a aliri el que tu vulguis per a tu». «Els bé i no miris a qui». I col·locat en la llosa més gran aquest altre: «La meva màxima sera: No abandonar mai als meus amics, fer justícia a tot hom i no temer a ningú».

Més amunt, en una mena de caseta, lleguirem: «Aqua coeli».

—Qué vol dir això de l'aigua del cel? —preguntarem.

—Ah! —contesta tot ironíc— Es la ciència!

Davant mateix una pedra en forma de gall, pintat a l'afecte pel mateix Sr. Torent, exhibia una colla d'ous a sota seu. Això va promoure alguns comentaris. Finalment deduirem que hi eren per a demostrar que el gall havia sortit de l'ou...

Llavors, després de contemplar les espectaculars esfinxs que col·locades una a cada banda de porta, com a vigies permanents al servei de la torre, amablement invitats pel nostre «Gran Califina», entrarem dins la formosa torre. Inmediatament la «Gran Califina» reina i senyora d'aquelles possessions ens donà la benvinguda al seu «palau».

Si interessant ens semblà la part exterior d'aquells dominis, què no direm de l'interior? L'ordre més complet dominava arreu. El lloc molt ben aprofitat i ben distribuit: el petit rebedor el forma el buit que fa la mateixa obertura de l'entrada, doncs heu de saber que les parets d'aquella construcció sembla que tinguin per model les muralles de la xina. 19 pams de gruix! A la dreta del rebedor pot veure's-hi una cuina molt coquetona. Després la resta de la planta baixa és dedicada a Museu de tota mena d'ermes bianques i de foc que han estat trobades a la illa. Per cert que n'estava ben proveit. En aquí vosem remarcar que tot el que hi ha a la Torre atreu la vostra mirada i us trubeu maravillass i encisats de tot aquell bé de Déu de coses tan ben col·locades i catalogides gràcies a l'esforç i paciència d'un home tan original i emprendedor com és el «Gran Califina del Paiet».

Ara us mostrare la sargantana favorita de la «Gran Califina» —ens digué somrient— Es la única que té dret a viure a dins la torre. Veieu aquesta pandolia i equest feç? Doncs pas-

sa d'un lloc a l'altre sense, però, marxar en lloc més. Aci mateix li donem menjar, iaci mateix dorm el son hivernal quan nosaltres som a Barcelona.

El menjador està construit d'identica manera que ho està el rebedor, això és dinsada però. Al fons una finestrella des de la qual podeu contemplar una bella vista; dos bancs retallats de la mateixa paret guarden al mig un tauler de fusca que eslavat poc més avall de l'obertura indicada fa les vegades de taula. El conjunt us dona la impressió de trobar-vos en un cotxe-restaurant.

El Sr. Torent, que és un home que es un home que no oblide cap detall, considera llavors el moment més indicat per a satisfer la nostra curiositat per tot el que es referia a aquella construcció i la manera com reexi amb la seva idea.

Entre tant la «Gran Califina» li serà entraga d'un llibre gros que sembla una missal. El prengué i amb molta cerimònia el deixà damunt la taula. Llavors invità al més jove dels nostres a que l'obris, i xiquets! Així que la tapa fou alçada sortit del seu interior una música finíssima i suau, que executava d'aquells valses vianesos que tan furor feren el segle passat. Després mirarem les fotografies que guardava l'àlbum tan especial i en elles veirem «S. M. el Gran Califina» en els diversos vestits que li assenyala el protocol (?) segons els actes. En to al passarem una estona deliciosa.

Després de preguntar-nos, el nostre «Merlin» —perquè allò sembla un palau encantat— d'escriure unes lletres al llibre de firmes que tots els visitants d'aquell insospit paratge són pregats a requisitar, pujarem les habitacions particulars, per mitjà d'una escala de caragol, les quals també ens sorprengueren per la seva instal·lació tan acurada. Seguint la mateixa escala remuntarem fins al cim de l'edificació que forma com un terradet miranda. Caldrà porder ar a l'imensa visió de tots aquells contornos. Perdoneu'm-ho. No sabria com fer-ho. Soltament us diré que és així a poc a poc: me-ra-ve-llo-sa!

Des d'aquest punt ressaltà a la nostra vista la blancor immaculada de totes les figures pètress de que he parlat abans i inquirirem al Sr. Torent per quin motiu tot ho pintava de blanc.

—Jo he observat —ens digué— que els habitants d'aquesta illa tenen bastant de moro en llurs costums. Veuen? Així pintat de blanc ningú li tocarà res. En canvi, encara que, com han vist vostès, la meva propietat està emmacarada amb paret de

pedres i a més ja han vists la porta principal d'entrada, doncs bé, tal com està, per a ells no ho està de tancat. Tindrien d'estar pintades les parets de blanc...

**

Com sempre passa quan hom es troba en companya agrado-sa, ens passaren tres hores sense ni tenir-ne esment, per això amb molta recança es tingueren d'acomiar dels habitants de la torre tan amables i acollidors.

Tot fent camí en direcció a la

«Bassa» —una cala molt formosa on ens hi esperava el patró de la barca,—tots els comentaris giraren a l'entorn del treball enorme que representa pel Sr. Torent el que és avui la «Torre Rovira» i la paciència, i l'esforç i la tenacitat d'aquell home de carà d'infant que sap entrelligar tan ben el treball, la rectitud l'humorisme i l'originalitat que son el segell inconfundible de totes les seves coses.

CODINA I BARTRA

Ibiza en el «Saló de turisme i dels Sports» y en la «VII fira de Barcelona»

En el àmplio palacio nº. 2 antes de Victoria Engenia de Montjuich ha sido instalado el Saló de Turisme i dels Sports en el qual la «Oficina de Turisme de Catalunya» nos e dió gratuitamente un stand de 4 a 3 metros dimension.

En este «stand» figuran los maniquíes y los cuadros facilitados con mucho agrado por la prestigiosa Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros; las ampliaciones enviadas gentilmente por don Domingo Viñets y el escudo de Ibiza cedido por la «Colonia Ibicenca de Barcelona», dispuestos o colocados en la siguiente forma:

Junto a una blanca columna, en la que se destaca el escudo de Ibiza, se halla en amoroso coloquio la pareja de campesinos con el indumento blanco; en el rincón opuesto se ostenta la campesina con gunella y un compañero la contempla casi desde el exterior; de los tres lienzos que, a manera de paravent, circuyen en parte el stand, pendan los cuadros que ya hemos mencionado y en la parte superior ha sido coloquada una pancarta azul en la que con letras blancas se lee: «IBIZA—LA ISLA BLANCA».

Como los licores generosamente enviados por los Hermanos Mari Mayans y por el Sr. Mari Pol, no tienen ni podían tener cabida en el antes descrito stand, por ser productos industriales, decidimos alquilar un stand, en el Palacio N° 1, antes de Alfonso XIII en el que ha sido instalada la sección

Española de la «VII Fira de Barcelona» y para que dichos licores no fueran exhibidos como únicos productos de Ibiza nos pareció oportuno y conveniente colocar junto a ellos las muestras que algunos propietarios y varios industriales nos proporcionaron un día con destino a la exposición de productos industriales y agrícolas que teníamos el propósito de instalar en la Colonia Ibicenca de Barcelona y que no hemos podido realizar por razones la «Fira» por dos razones: primero, porque por ser obras de arte solo tendrían cabida en una exposición de pinturas y segunda porque no todas se hallan ya en poder de la Colonia.

Así pues, con los licores de que hemos hecho mención hemos expuesto: Muestras de sal, varias de jabón, de chocolate, de cáscara de piño molturada, de alpargatas típicas y de estilo valenciano, de objetos de alfarería, de pulpa de albaricoque y de resina de pino.

Los productos agrícolas que se exhiben son: 10 clases de habichuelas, 8 de almendras, 4 de guisantes y una de algarrobas, arvejas, habas, grijas, maíz, lentillas, frigo, cebada, avena, frijoles, piñones, piñas grandes y pequeñas, tabaco del país y de semilla valenciana, aceite vinagre y miel.—Otros productos que guardamos no han podido ser expuestos por haberlos hallado deteriorados.

Justo es, ya que estamos con la pluma en la mano, rendamos el testimonio de nuestra gratitud a los señores que entonces aportaron su valiosa cooperación entre los cuales, como se verá, figuraban algunos que han pagado su tributo a la muerte.

La lista de los aludidos cooperadores está constituida por don Juan y don Bartolomé Mari Mayans, don Miguel Mari Pol, D. Abel Matutes, don Francisco Vilàs, don Baltasar Villalonga, don Domingo Riera Farríols, don Antonio Tur Torres, don Vicente Serra Serra, la Salinera Española, doña Catalina Ferrer (Sastre), don José Coll, don José Torres Tur, don Mariano Llobet Culbet, don Mariano Riquerdo, Manuel Escandell Hernández, don Juan Tarrés (Cantó), don Antonio Clapés Jaau, don Vicente Mari Torres, y pocos más que en este momento podemos recordar.

Nuestros artistas del país acudieron también a nuestro llamamiento pero sus estimables obras no han podido figurar en el «Saló» ni en la «Fira» por dos razones: primero, porque por ser obras de arte solo tendrían cabida en una exposición de pinturas y segunda porque no todas se hallan ya en poder de la Colonia.

Las que todavía adornan el salón de actos de esta entidad ibicenca son las debidas a los señores don José Tarrés Palau, don Ramón Medina, D. Juán Bonet Costa y D. José Bonet Roig.

Agreguemos todavía que nos caben dos satisfacciones: la de haber logrado que nuestra Ibiza no haga un mal papel y la de que el primer despacho expedido desde la oficina de telégrafos instalada en el Palacio N° 1, fué el que nosotros dirigimos al Fomento del Turismo de Ibiza.

BARTOLOMÉ DE ROSELLÓ

Maniobras sobre las costas de la península ibérica

Londres.—Se activan los preparativos para las próximas maniobras navales inglesas en el Atlántico, en las que tomará parte dos escuadras, una en representación de un país imaginario y otra bajo el pabellón inglés. La primera se llamará escuadra azul y la segunda escuadra roja.

Se supone en el táctico que la escuadra azul dispone de una base que radica en un puerto de la Península ibérica, la que tratarán de alcanzar desde el primer momento las unidades que la componen. La misión de la flota roja tiende a evitar el propósito de la azul.